

Sygn. akt VI Ka 431/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Deręgowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Braniewie Jarosława Żelazka

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2021 r. w Elblągu sprawy

R. G. (1) s. M. i G. ur.(...) w G.

oskarżonego o czyn z art. 300 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Braniewie

z dnia 16 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 593/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii radcy prawnego M. K. 516,60 zł brutto za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu przed sądem II instancji,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 431/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Braniewie z dnia 16 czerwca 2021r. w spr. II K 593/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1,2		R. G. (1)	1-karalność oskarżonego, 2- zajęcie ruchomości-samochodu przez komornika Czyn przypisany oskarżonemu z art. 300§2 kk	1-Informacja z KRK, 2- dokumenty od komornika	k.214-216 k.242-244
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1,2	Informacja z KRK Dokumenty od komornika	Informacja z KRK i dokumenty komornika zostały sporządzone przez organy do tego uprawnione, nie były kwestionowane przez strony, stąd zasługują na wiarygodność.

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obrazy przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Oskarżony w apelacji podniósł, że nastąpiła wadliwa ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i wynikających z nich okoliczności. Jednak wbrew takiemu zarzutowi, to materiał dowodowy zgromadzony w sprawie został prawidłowo oceniony i przy jego ocenie nie doszło do naruszenia art. 7 kpk. Należy bowiem podkreślić, że wymowa zebranych dokumentów i wynikająca z nich chronologia zdarzeń, dokonana przy uwzględnieniu zasad logicznego myślenia i doświadczenia życiowego przeczy wersji oskarżonego, że nie działał ze świadomością</p>		

udaremnienia wykonania środka zabezpieczającego, że nawet nie był świadomy, że istnieje w dacie czynu zabezpieczenie.

Z treści protokołu rozprawy z 23 października 2017r. SO we W. w spr. (...) wyraźnie zaś wynika, że na tym terminie rozpoznano wnioski oskarżonego o zmianę osoby dozorującej zabezpieczone w sprawie auto i że sąd wnioski ten uwzględnił, wydając w obecności oskarżonego, tego samego dnia postanowienie zmieniające osobę sprawującą pieczę nad samochodem B. z A. G. na siostrę oskarżonego S. D., utrzymując warunek ubezpieczenia AC oraz warunek zakazu zbywania samochodu.

Oskarżony wiedział więc o zabezpieczeniu majątkowym, miał też świadomość, że nie zostało ono uchylone, skoro – po tym jak zapadł wyrok w SO we W. w spr. (...) - nie dostał odpisu orzeczenia czy innego pisma wyraźnie na to wskazującego. Z przywołanej treści postanowienia z 23.10.2017r. wynikał też zakaz zbycia samochodu B.. Mimo tego oskarżony w dniu 27 listopada 2019r. darował ten samochód swojej siostrze, przy czym w pkt. 2 umowy- mimo że nie miał podstaw do takiego oświadczenia- zaznaczył, że samochód jest wolny od wad prawnych i nie jest przedmiotem żadnego postępowania ani zabezpieczenia. Natomiast siostra oskarżonego po uzyskaniu ww umowy darowizny w pełni zachowała się jak uprawniona do tego właściciel pojazdu i dokonała jego rejestracji na swoje dane.

Natomiast oskarżony stara się wykazać, że takie zachowanie nie wyczerpało znamion przestępstwa z art. 300§2kk, bo samochód nadal

pozostawał pod opieką członka rodziny, a darowizna pojazdu była tylko podyktowana tym aby osoba dysponująca autem mogła dokonywać zakupu ubezpieczeń OC i AC dot. auta B.. Tłumaczenie takie należy jednak uznać za naiwne i nielogiczne, bo wystarczyło wystawić stosowne upoważnienie dla siostry by mogła dokonywać zakupu ubezpieczeń samochodu. Natomiast dokonanie darowizny samochodu przez oskarżonego siostrze powodowało, że fatycznie po darowiznie z 27.11.2019r. nie był on już właścicielem pojazdu, bo stała się nim jego siostra, która przecież nie została skazana i nie była zobowiązana do zapłaty grzywny czy innych należności sądowych, dla zapewnienia czego zastosowano przecież zabezpieczenie majątkowe na opisywanym samochodzie B.. Świadczy też o tym i ta okoliczność, która wynika z dokumentów od komornika z których dopuszczono dowód na rozprawie apelacyjnej, że zajęcie samochodu B. przez komornika na podstawie tytułu wykonawczego- wyroku SO we W. w spr. (...) stało się możliwe dopiero w lipcu 2021r. tj. po tym jak samochód ten, nota bene dopiero po rozpoczęciu rozprawy w niniejszej spr. II K 593/20 SR w Braniewie, umową darowizny z 16.02.2021r. siostra oskarżonego oddała oskarżonemu. Wcześniejsze zaś darowanie pojazdu siostrze czynności takie uniemożliwiało.

A w świetle powyższego, to depozycjom oskarżonego i prezentowanej przez niego wersji, że nie działał z zamiarem udaremnienia wykonania orzeczenia sądowego, nie można dać wiary. Wobec czego zarzut z apelacji oskarżonego nie podlegał uwzględnieniu. Ponadto skoro ponowną umową darowizny z

16 lutego 2021r. oskarżony znowu stał się właścicielem spornego pojazdu, to okoliczność ta świadczy o tym, że nie do końca był pewny swoich racji, iż nie naruszył prawa darowując ten samochód wcześniej siostrze i że Skarb Państwa miał możliwość (jak tego dowodził w apelacji, mimo że właścicielem pojazdu stała się siostra oskarżonego) by prowadzić egzekucję należności sądowych wynikających z zapadłego wobec niego wyroku SO we W. w spr. (...) z mienia innej osoby niż oskarżony.

Nie podlegał też uwzględnieniu zarzut obrazy art. 413§1 pkt. 4 kpk w zw. z art. 413§1 kpk z apelacji obrońcy oskarżonego. Z uzasadnienia apelacji obrońcy wynika bowiem, że zauważył on sprzeczność pomiędzy opisem czynu zarzucanego i opisem czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku, gdy w zarzucie nie zawarto jednego znamion czynu z art. 300§2kk. I mimo iż faktycznie dopiero w opisie czynu przypisanego to znamię „działał w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu” się pojawiło to taka okoliczność nie wskazuje na zasadność postawionego przez skarżącego zarzutu. Bowiem z treści art. 413§1 pkt. 4 kpk wynika powinność zawarcia w wyroku przytoczenia opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu i z tego zadania sąd I instancji się wywiązał skoro taki opis i kwalifikację zarzucanego czynu w części wstępnej zaskarżonego wyroku zawarł. Przy czym mimo, iż w zarzucie brakowało wyartykułowania znamienia czynu z art. 300§2kk polegającego „na działaniu w celu udaremnienia wykonania wyroku sądu”, to znamię

to pojawiło się w części wyroku stanowiącej rozstrzygnięcie sądu wskazanej w przepisie art. 413§1 pkt. 5 kpk, gdy w wyroku skazującym- a taki zapadł w omawianej sprawie- sąd był zobligowany do dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikacji prawnej. Sam brak tego znamienia w opisie czynu zarzucanego nie wiązał bowiem sądu I instancji. Sąd ten dostał bowiem do rozpoznania sprawę dotycząca zdarzenia faktycznego polegającego na udaremnieniu przez oskarżonego zabezpieczenia majątkowego i zajęcia, na tle darowania przez oskarżonego siostrze umową darowizny z 27 listopada 2019r. pojazdu, samochodu B.. W świetle tak postawionego zarzutu i wymowy zgromadzonych dowodów nie było wątpliwości co do tego jakie zdarzenie miał na myśli oskarżyciel dopatrując się w jego przebiegu przestępstwa z art. 300§2kk. Natomiast niedostatki opisu takiego czynu zarzucanego w akcie oskarżenia nie powodowały, że orzeczenie rozstrzygające sądu I instancji i rozbudowany- w stosunku do opisu z zarzutu- opis czynu przypisanego przez ten sąd w pkt. I wyroku stanowiło wyjście poza granice tego samego zdarzenia faktycznego, które przedstawił wnosząc akt oskarżenia oskarżyciel. Bowiem i w opisie czynu zarzucanego i przypisanego taka sama była data czynu, ten sam pojazd i umowa darowizny służąca udaremnieniu zabezpieczenia majątkowego w tej samej sprawie a także osoba oskarżonego. Nie doszło więc w części rozstrzygającej wyroku do zmiany podmiotu czynu, naruszonych dóbr prawnych czy czynności wykonawczych w

stosunku do wymienionych w zarzucie; nadto sąd I instancji nie tyle diametralnie zmienił opis okoliczności odnoszących się do znamion przestępstwa z art. 300§2kk, co je uszczegółowił i uzupełnił, tak by nie było wątpliwości, że przyjął w świetle zgromadzonych dowodów iż ustalenia faktyczne poczynione w sprawie wskazują na wyczerpanie zachowaniem oskarżonego wszystkich znamion przestępstwa z art. 300§2kk. A wobec tego wypełnił właściwie warunki niezbędnej treści wyroku wymienione w art. 413§2 pkt. 1 kpk.

Trzeba więc skarżącemu obrońcy dobitnie wskazać, że to opis czynu przypisanego zawarty w części rozstrzygającej wyroku (art. 413 § 2 pkt 1 kpk) musi odpowiadać kompletnie znamion czynu zabronionego, a brak tego w opisie czynu zarzucanego nie przesądza o tym, że sąd I instancji nie będzie mógł uzupełnić opisu czynu przypisanego w stosunku do zarzucanego, gdy zachodzi tożsamość czynu rozpoznawanego w danej sprawie. Należy też zauważyć, że sam autor apelacji przytoczył w uzasadnieniu środka zaskarżenia tezę z wyroku SN z 6.04.2017r. w spr. V KK 372/16 odnoszącą się do opisu czynu przypisanego (a nie zarzucanego), który musi zawierać wszystkie znamiona ustawowe czynu zabronionego; z czego przecież sąd I instancji się prawidłowo wywiązał.

Nie doszło więc do zarzucanej obrazy art. 413§1 pkt.4 kpk w zw. z art. 413§2 pkt.1 kpk, która by miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

<p>Reasumując, to nie doszło do zarzucanej obrazy przepisów postępowania z obu apelacji, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z powodu dla którego zarzuty obrazy przepisów postępowania z art. 438 pkt 2 kpk okazały się niezasadne.</p> <p>Ponadto, skoro skarżący obrońca wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, w sytuacji takiego sformułowania przez skarżącego alternatywnego wniosku końcowego, to brak było podstaw z art. 437§2 kpk do uchylenia wyroku i ponownego rozpoznania sprawy skoro nie było konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, autor apelacji nawet nie składał wniosków dowodowych o przeprowadzenie nowych dowodów, nie zaszyły też przesłanki z art. 439§1kpk czy z art. 454 kpk do przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	

2.	Obrazy prawa materialnego tj. art. 300§2 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Postawiony przez obrońcę w apelacji zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 300§2 kk został oparty o taką samą argumentację, która miała służyć wykazaniu, że doszło do obrazy art. 413§1 pkt.4 kpk w zw. z art. 413§2 pkt.1 kpk. Dlatego odwołując się do przytoczonych powyżej rozważań dokonanych dla oceny zarzutu obrazy art. 413§1 pkt.4 kpk w zw. z art. 413§2 pkt.1 kpk należy stwierdzić, że i powiązany z nim zarzut obrazy art. 300§2kk nie mógł się powieść. Jeszcze raz należy bowiem podkreślić, że same luki w podaniu wszystkich znamion zarzucanego przez oskarżyciela przestępstwa, nie przesadzają o tym, że sąd orzekający w wyroku skazującym nie będzie mógł tych luk uzupełnić. Z art. 413§2 pkt.1 kpk wynika, że opis czynu zawartego w wyroku skazującym musi odpowiadać kompletnie znamion czynu zabronionego, a sąd I instancji z tego zadania się wywiązał i w pkt. I wyroku przypisał oskarżonemu R. G. czyn zawierający wszystkie określenia, które kompletnie odpowiadają zwrotom (znamionom) opisującym typ przestępstwa z art. 300§2kk.</p>		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie,	# zasadny	

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z przyczyn dla których argumenty przytoczone w apelacji obrońcy nie mogły posłużyć do wykazania zasadności zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych i obrazy prawa materialnego- art. 300§2 kk.		
Lp.	Zarzut	
3.	Rażącej niewspółmierności kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przepięstwo z art. 300§2kk jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Wynika z tego, że oskarżonemu wymierzono karę prawie minimalną, z dolnej granicy ustawowego zagrożenia z sankcji art. 300§2kk. I już z tego powodu kara ta nie może być uznana za rażąco surową. Nadto uwzględniając uprzednią karalność oskarżonego, która też wpłynęła na wymierzenie kary pozbawienia wolności o 1 miesiąc powyżej minimalnej z sankcji art. 300§2kk, to nie było podstaw do warunkowego		

<p>zawieszenia wykonania kary 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Należy też zauważyć, że skarżący właściwie nie podnosił argumentów dla wykazania, że kara 4 miesięcy pozbawienia wolności jest za surowa, ale skupił się na tym by wykazać, że zaszła podstawa do zastosowania art. 11§2kpk. Przy czym samo „zwrotne przeniesienie prawa własności” pojazdu i możliwość zajęcia pojazdu przez komornika, skoro nastąpiło dopiero wskutek tego, że w sprawie toczyło się już postępowanie karne nie może służyć do wykazania by kara orzeczona była za surowa, skoro oskarżony wykonał czynność służącą faktycznemu wykonaniu możliwości zaspokojenia Skarbu Państwa nie zaraz, gdy mógł zdać sobie sprawę z naganności swojego zachowania na tle postawionego mu zarzutu, ale dopiero kolejną umową darowizny z 16 lutego 2021r. Okoliczność ta sama w sobie nie może służyć wykazaniu, że niewątpliwie należy zastosować instytucję z art. 11§1kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i w miejsce kary 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczenie kary 6 miesięcy ograniczenia wolności,</p> <p>ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w oparciu o przepis art. 11§1 kpk.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu rażącej</p>		

niewspółmierności kary 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto postulowanie zmiany kary 4 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczenie w jej miejsce kary 6 miesięcy ograniczenia wolności w sytuacji, gdy oskarżony odbywa wieloletnią karę pozbawienia wolności, wyraźnie wskazuje na nieracjonalność takiego wniosku. Bowiem pozbawiony wolności na wiele lat oskarżony faktycznie nie jest zdolny do wykonywania w warunkach wolnościowych kary ograniczenia wolności.

Nie było też podstaw do postulowanego umorzenia absorpcyjnego. W ocenie sądu odwoławczego, przepis art. 11§1kpk ma charakter fakultatywny, a więc nie zawiera nakazu stosowania zawartej w nim normy. W komentarzu do art. 11 kpk pod red. Dariusza Świeckiego (Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, Lex 2020) stwierdzono, iż „Komentowana instytucja nie skutkuje koniecznością umorzenia postępowania karnego, ale jedynie umożliwia podjęcie takiej decyzji. Jest to zatem przepis ius dispositivum, który umożliwia odstąpienie od prowadzenia postępowania, ale nie stanowi obligatoryjnego nakazu jego zakończenia”. Oczywistym jest zaś to, że konsekwencją zapadających wyroków skazujących na kary jest prowadzenie postępowań wykonawczych, przy czym jest to wynikiem tego, że oskarżony popełnił nie jedno, ale kolejne przestępstwo. A decydując się na ich popełnianie musiał się liczyć z tym, że za nie będą orzeczone kary, które będą podlegały wykonaniu. Orzekanie kar

podlegających wykonaniu ma zaś spełnić cel prewencji indywidualnej i ogólnej- uświadomić i skazanemu i innym członkom społeczeństwa nieopłacalność popełniania wielu przestępstw. A w sytuacji, gdy oskarżony okazał się być sprawcą niepoprawnym, który nie w jednym okresie czasu popadał w konflikty z prawem, tylko po czynach przypisanych w wyroku SO we W. w spr. (...) z 29 stycznia 2018r., to popełnił przestępstwo z art. 300§2kk, to aktualnie umorzenie postępowania w oparciu o art. 11§1kpk w tej sprawie naruszałoby społeczne poczucie sprawiedliwości i byłoby sprzeczne z celem prewencji ogólnej.

Ponadto oskarżony co prawda wykonał czynność służącą faktycznemu wykonaniu możliwości zaspokojenia Skarbu Państwa nie od razu, gdy mógł zdać sobie sprawę z naganności swojego zachowania na tle postawionego mu zarzutu, ale dopiero kolejną umowa darowizny z 16 lutego 2021r. Stąd i ta okoliczność nie może służyć wykazaniu, że niewątpliwie należy zastosować instytucję z art. 11§1kpk.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Cały zaskarżony wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów, argumentów i wniosków końcowych z obu apelacji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. II i III	<p>- ponieważ oskarżonego w postępowaniu odwoławczym reprezentował obrońca ustanowiony z urzędu, to należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii tego obrońcy kwotę 516,60zł brutto tj. uwzględniając podatek VAT (art. 22³ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych , §4 ust.1i3, §17ust.2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu),</p> <p>- w ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacje oskarżonego i jego obrońcy nie zasługiwały na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na sytuację materialną i długoletnie osadzenie w jednostce penitencjarnej (art. 624§1kpk).</p>

7. PODPIS